

ДОНАЛД БИСЕТ

ЗАБРАВЕНИЯТ РОЖДЕН ДЕН

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Имаше едно време един голям татко слон, който живееше в зоопарка в Уипснейд, заедно със слоницата майка и тяхното малко слонче на име Ялмар.

Татко слон беше много, много голям. Слоницата майка също беше доста едра. Дори малкото слонче не беше никак малко. Така е със слоновете.

Един ден татко слон се изправи на главата си.

— Какво си мислиш, че правиш? — попита го слоницата майка.

— Опитвам се да си спомня нещо — отвърна татко слон.

— И какво се опитваш да си спомниш?

— Ако знаех, нямаше да се мъча да си го спомня, нали, скъпа? — тросна се татко слон и тръгна нанякъде.

— Тичай след баща си, Ялмар — рече слоницата майка, — и виж дали можеш да разбереш какво е забравил.

Ялмар пое неохотно. След малко изкачи височинката до бамбуковата горичка, седна и загледа облаците, които се гонеха по небето.

Изведнъж чу плач. Не виждаше никого, но определено някой ридаеше наблизко.

— Моля те, не плачи. Аз ще ти помогна — извика Ялмар.

Плачът спря.

— Кой си ти? — попита Ялмар. — Не те виждам.

— Аз съм нечий забравен рожден ден — обади се един глас, — но не знам чий?

— Ах, колко тъжно! — възкликна Ялмар. — Я, има и торта!

— Разбира се, на рожден ден винаги има торта. Тази тук е с шест свещички. Някой навършва днес шест годинки.

„Ех, че е хубаво да си шестгодишен! — помисли си Ялмар. — Много приятна възраст. Почти колкото седемгодишнината. Да си на пет също не е лошо, както и на четири. На осем вече си наполовина порасъл. Все пак, мисля, че да ставаш на шест е най-добре.“

— Съжалявам, че не мога да ти помогна. Не знам кой може да е забравил рождения си ден.

Ялмар си тръгна към къщи. Когато се прибра, баща му вече не стоеше на главата си, а ядеше сено.

— Спомних си — рече той. — Чудех се дали е вчера или днес, или може би утре, но накрая се сетих.

— Какво се сети? — попита Ялмар.

— Че днес имаш рожден ден — засмя се слоницата майка. — Ставаш на шест годинки.

Ялмар подскочи от радост и хукна към височинката до бамбуковата горичка, като викаше с пълно гърло:

— Ехо! Ехо! Оказа се, че си моят рожден ден! Днес аз навършвам шест години.

— Ура! — зарадва се и рожденият ден. — Ура! Ура! Ура!

Следобед, по време на чая, Ялмар получи торта с шест свещички. Той си пое въздух, протегна хоботче и духна и шестте наведнъж.

— Ама че е забавно да ставаш на шест години! — рече си той.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.